

Bohovia financií a bohovia vojny

Alex Krainer

Substack Alexa Krainera

Ut, 22. apríl 2025 18:14 UTC

Ako vysoké bankové záujmy určili najvýznamnejšie udalosti v našej nedávnej histórii.

© havokjournal

Minulý rok v marci som publikoval článok s názvom „[Sila za trónom a večné vojny](#)“, v ktorom som skúmal konečné systémové príčiny neukojiteľnej chuti Západu po vojne. Navždy sa vojny znormalizovali a stali sa súčasťou našej každodennej reality. V [článku v časopise American Journal of Public Health](#) skupina amerických výskumníkov uviedla nasledujúce tvrdenie:

"Od konca druhej svetovej vojny došlo k 248 ozbrojeným konfliktom na 153 miestach po celom svete. **Spojené štáty americké spustili od konca druhej svetovej vojny do roku 2001 201**

zámorských vojenských operácií a odvtedy ďalšie, vrátane Afganistanu a Iraku."

Inými slovami, USA začali viac ako 80 % všetkých vojen medzi rokom 1946 a dnes. Pre demokratickú spoločnosť by človek musel dospieť k záveru, že americký ľud je nenapraviteľne bojovný a neustále požaduje viac vojen. Ale ako vieme, je to presne v rozpore s pravdou. S výnimkou druhého funkčného obdobia **Georgea W. Busha Američania vždy hlasovali za protivojnových kandidátov. A predsa vždy skončili tak, že dostali ďalšie vojny.** Vzhľadom na to, že všetky tieto vojny ochudobňujú Američanov a zabíjajú milióny ľudí na celom svete, malo by byť pre nás dôležité pochopiť, odkiaľ presne táto neukojiteľná chuť na vojnu pramení a ako sa z nej stáva politika.

Pevne nastavené prenasledovanie vojny

Každá nová vojna je silne propagovaná a riadne odôvodnená pre hlasujúcu verejnosť: museli sme bojovať s komunistami, potom s teroristami alebo s nejakým nebezpečným novým **Hitlerom** ako **Slobodan Milošević**, **Saddám Husajn**, **Moammar Ghaddafi**, **Bašár al Asad** alebo **Vladimir Putin**. Zajtra bude rad na niekom inom, vždy z nejakého dobrého dôvodu. Ale vojny sa nikdy nekončia a **propaganda iba zakrýva skutočné stimuly pre vojnu, ktoré musia byť systémové.** Nejakto sa to stalo pevne zapojené v západných systémoch vládnutia. Tieto otázky sú už desaťročia motivačným motorom môjho výskumu. V minuloročnom článku som napísal toto:

"Pri odhaľovaní kauzálnych faktorov stojacich za mnohými krízami, ktorým dnes čelíme, **omrvinky vždy vedú k medzinárodnému bankovému kartelu**, ktorý má podľa všetkého rozhodujúci vplyv na formovanie systému riadenia, v rámci ktorého fungujú naše spoločnosti. ... Najmä **bankové záujmy sa zdajú byť kľúčovými hybnými silami za neustálym vojnou, ktorej sme dnes svedkami.** Čím lepšie rozumieme, ako všetky vojny fungujú," hovorí banky, tým viac fungujú vojny. pravda... nikdy to nebolo o

demokracii ani o slobode, je to striktne o bankovníctve a o kolateráli... Skutočne, *jedinou* skupinou v spoločnosti, pre ktorú má kontrola kolaterálov význam, sú bankári, čo z nich robí hlavnú skupinu s motiváciou neustále podnecovať vojny o kontrolu zdrojov.

Nedávno som narazil na dôležité a konkrétne potvrdenie toho všetkého. Politický ekonóm **Regan Boychuk** v článku s názvom „[Ako ukradnutá albertská ropa vytvára podvodnú záruku vo výške 9 miliárd dolárov](#)“ odhalil dôležité poznatky o spôsobe, akým sa stimuly pre vojnu stávajú politikou. Tvrdil, že americká invázia do Iraku v roku 2003 bola o zadržaní irackej ropy mimo svetového trhu, aby sa maximalizovala hodnota 175 miliárd barelov novo „osvedčených“ ropných zdrojov v Alberte. V čase invázie do Iraku som pracoval ako analytik ropného trhu a veľmi pozorne som sledoval udalosti, a preto som považoval Boychukov prípad za veľmi prekvapivý. Keď Boychuk dôsledne sleduje udalosti v americkej a kanadskej ropnej politike a spája ich s inváziou do Iraku, prichádza k záverom, ktoré sú ohromujúce, no presvedčivé a úplne vierohodné. Skôr než sa pustíme do toho, chcel som oceniť čitateľa, ktorý ma upozornil na tento článok, lenže ja som medzitým stratil prehľad o tom, kto to je: ďakujem, bolo to pre môj výskum veľmi cenné! **Skutočný cieľ irackej invázie v roku 2003**

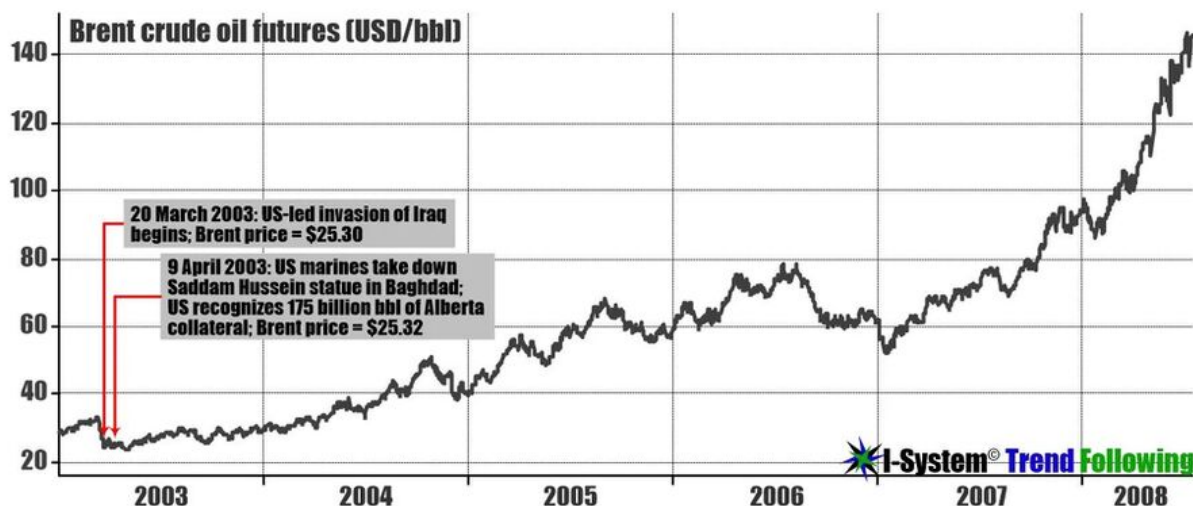

© Substack Alexa Krainera

Boyчук sa domnieva, že skutočným cieľom americkej invázie do Iraku nebolo ukradnúť irackú ropu, ale udržať ju mimo trhu, aby sa zvýšili ceny ropy a tým sa maximalizovala hodnota kolaterálu vo forme ropy z Alberta, ktorej produkcia od konca 90. rokov stúpala. " *V ten istý deň, keď Marines strhli sochu Saddáma Husajna, čím dokončili okupáciu, USA oficiálne uznali 175 miliárd barelov bitúmenových zásob ako preukázanú, a teda zákonnú záruku na vytváranie súkromných peňazí.*" V ten istý deň [americký minister energetiky Edward Abraham povedal](#) , že "Odteraz, keď Američania hovorili o rope, budú počítať zásoby pod lesmi severnej Alberta."

Ak to bol naozaj plán, bol úspešný: keď USA 20. marca 2003

napadli Irak , ropa Brent sa obchodovala za približne 25 dolárov za barel. Do leta 2008 prekonal 146 USD/bbl. Priemerná cena ropy v tomto období bola tesne nad 59 USD/bbl, čo je viac ako dvojnásobok toho, čo bolo v roku 2003.

© Substack Alexa Krainera

Náhodný trend alebo úspešne zrealizovaný plán?

Zdá sa, že operácia bola plánovaná veľmi extenzívne a takmer každý jej aspekt bol kriminálny a podvodný, od zdôvodnenia invázie do Iraku až po spôsob, akým boli „osvedčené“ zásoby ropy v Alberte spočítané až po úžasných 175 miliárd barelov, čo by z nej urobilo najväčšie ropné pole na svete v hodnote 9 biliónov dolárov v zákonnej záruke. Pre porovnanie, celkové magické, nevyčerpatel'né zásoby ropy Saudskej Arábie údajne dosahujú približne 260 miliárd barelov.

Epidémia finančných zločinov

Musíme sa opýtať, prečo sa to stalo, kto prevzal kontrolu nad kolaterálom a na čo slúžil? Ako vysvetľuje Boychuk, kontrolu nad masívnym novým kolaterálom prevzali Rockefellerove bankové záujmy v Spojených štátoch. „Väčšina nových úverov bola použitá na nafúknutie obrovskej bubliny na trhu nehnuteľností...“ Celá operácia bola v skutočnosti obrovským zločineckým sprisahaním: necelý rok po prevzatí Iraku USA FBI verejne varovala pred „epidémiou“ finančných zločinov, ktorá by sa mohla stať „ďalšou krízou sporenia a pôžičiek“. Ako sme čoskoro zistili, urobilo to presne to, len v oveľa, oveľa väčšom meradle. Ropná záruka z Alerty bola to, čo umožnilo tieto finančné zločiny.

Hora hypotekárneho dlhu vo výške 5 biliónov dolárov nafúkla epickú bublinu na trhu nehnuteľností z 21. storočia, ktorej

nevyhnutné prasknutie urýchlilo globálnu finančnú krízu v roku 2008. Ako to už pri zločineckých sprisahaniach býva, **zisky sa nahromadili sprisahacom, zatiaľ čo nevyhnutný krach zdevastoval obyčajných ľudí: len málo veriteľov skrachovalo, osem miliónov amerických veriteľov nestratilo svojho domáceho bankára.** Po kríze boli bankári odmenení za vykonanie „božieho diela“ záchrannými balíkmi v hodnote najmenej 16 biliónov dolárov, ako sa podrobne uvádza v audite úradu Government Accountability Office z roku 2011.

© Substack Alexa Krainera

Iní nezávislí výskumníci dospeli k vyšším číslam, až 29 biliónov dolárov. Ako dlhoročný analytik trhu mám vždy sklon zdvojnásobiť akékoľvek zlé čísla, ktoré pripustia vládne agentúry. V tomto zmysle je údaj 29 biliónov dolárov pravdepodobne bližšie k pravde. Koľko peňazí je 29 biliónov dolárov? Je to viac ako 85 000 dolárov na muža, ženu a dieťa žijúce v USA – veľmi pekný lup, ak viete, ako to naplánovať a zrealizovať. Ale predtým

,

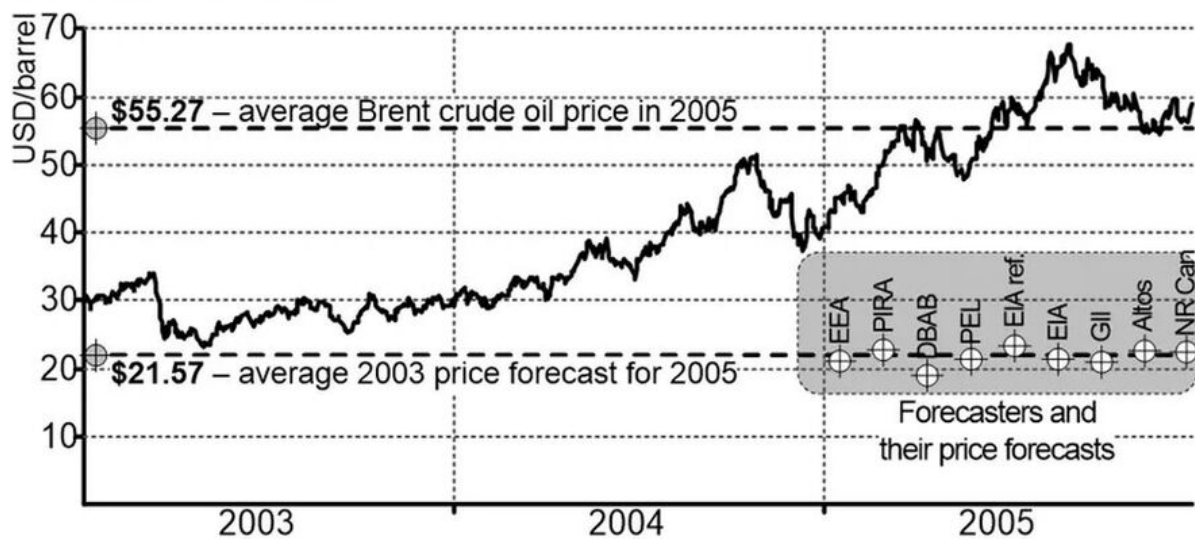
než sa ponoríme do najrelevantnejších dôsledkov tejto histórie, chcel som urobiť krátku odbočku, aby som sa zaoberal ďalším fascinujúcim aspektom tejto záležitosti. Ako som už spomenul, keď sa tieto udalosti odohrávali začiatkom roku 2000, pracoval som ako analytik trhu s ropou. Trh s ropou je najväčším a najviac skúmaným komoditným trhom na svete. Ako taký splodil

multimiliardový priemysel zberu údajov a správ v reálnom čase, spolu s celou armádou analytikov a inštitúcií, ktoré každú hodinu a deň prelievajú všetky tieto informácie a každoročne produkujú tisíce správ o trhu.

Preštudoval som stovky týchto správ a snažil som sa pochopiť ekonomické základy, ktoré spôsobili bezprecedentný nárast ceny ropy z 25 na 146 dolárov za barel. Žiadna z týchto správ – doslova žiadna z nich – nezohľadňovala finančné hľadisko. Okrem uznania pomerne zrejmého vzťahu vojny za ropu žiadna zo správ nenaznačovala možnosť zločineckého sprisahania, ktoré riadilo udalosti. A samozrejme, nikto z nich sa ani len nepriblížil k predpovedaniu vývoja za tie roky. Už len tento fakt by mal byť obrovským odhalením.

Ako som zdokumentoval vo svojej knihe *Mastering Uncertainty in Commodities Trading*, poprední svetoví prognostici trhu s ropou boli kolektívne uviaznutí v echo-komore skupinového myslenia, produkujúc múdro znejúce, ale bezcenné analýzy spolu s beznádejne nesprávnymi prognózami. Zhrnul som dvojročné prognózy popredných svetových inštitúcií predložené Americkému úradu pre energetické informácie v roku 2003:

Exhibit 2: A flat outlook – EIA (Energy Information Administration) 2003 oil forecast (for 2005)

Forecasts of the average 2005 oil price, submitted in 2003 to the EIA by the leading researchers: Altos, DBAB (Deutsche Bank Alex Brown), EEA (Energy and Environmental Analysis), EIA (Energy Information Administration), IEA (International Energy Agency), GII (Global Insight), NRCan (Natural Resources Canada), PEL (Petroleum Economics), and PIRA. In 2005, the average oil price rose more than 150% above the average forecast by these institutions.

© Substack Alexa Krainera

Všetky predložené prognózy na rok 2005 sa pohybovali medzi 19 a 24 dolármi za barel. Bez ohľadu na tieto smerodajné predpovede dosiahla ropa v tom roku viac ako 66 USD za barel, čo je viac ako trikrát viac ako priemerná predpoveď EIA. Samozrejme, rovnako ako ostatní analytici, ani ja som nerozumel skutočným dôvodom tejto rozsiahlej cenovej udalosti.

Táto udalosť však posilnila môj názor, že **analýza ekonomických fundamentov bola absolútnou stratou času a že veľké cenové udalosti sa vždy vyvíjajú ako trendy**. Ak ceny stúpajú, idete dlho – to je všetko. Možno o ďalších 20 rokov pochopíme, prečo išli hore, no medzitým **berte autoritatívnych analytikov trhu a ich prognózy s veľkým balvanom soli**. To sa pravdepodobne týka aj „odborníkov“ v iných oblastiach, vrátane medicíny, histórie, geopolitiky atď’.

Keď sa vrátíme k nášmu príbehu... dôkazy, ktoré predložil Regan Boychuk, naznačujú, že udalosti boli riadené sprisahaním bankárov na vysokej úrovni...

Náhodné udalosti alebo kriminálne sprisahania?

Boychukov presvedčivý prípad, že vysoké bankové záujmy určili najvýznamnejšie udalosti v našej nedávnej histórii, je hlboko znepokojujúci. Počas nášho života sa naše vnímanie globálnych udalostí formuje dostupnými informáciami a naratívami šírenými prostredníctvom médií. Tieto príbehy nikdy nepreskúmajú možnosť, že dôležité udalosti pramenia zo sprisahaní na vysokej úrovni.

Naopak, akonáhle ľudia začnú mať podozrenie na nečestnú hru, naratívna polícia pohrdavo prepustí a zosmiešňuje zamotaných konšpiračných teoretikov. Namiesto toho sme povzbudzovaní, aby sme verili, že veci sa dejú len náhodne, pretože ide o čestné chyby, zavádzajúce nariadenia, politický oportunizmus, nekompetentnosť a možno prílišnú chamtivosť. Vždy nám sľubujú „naučené lekcie“ a všetko ostatné sa dostane do diery v pamäti.

Jedna skupina vždy vyhrá.

Musíme si však položiť otázku: ak všetky tieto zložky neustále prospievajú jednej skupine v spoločnosti a poškodzujú všetky ostatné, mohlo by sa stať, že skupina, ktorá mala prospech, tiež organizovala udalosti? Možno sa podieľali na formulovaní regulačných opatrení a právnych medzier presne na požadovaný účinok? Možno tiež splnomocnili tých správnych „neschopných“ politikov a nariadili im, aby plnili svoje príkazy? A možno vytvorili aj systém stimulov, ktorý ženie korisť do ich sietí?

Kedysi slávny člen tejto skupiny vyhlásil: "Dovoľte mi vydávať a kontrolovať peniaze národa a je mi jedno, kto vytvára jeho zákony!" Inými slovami, ak majú bankári skutočnú moc, nezáleží na tom, kto sú prezidenti, premiéri alebo králi. **Napoleon Bonaparte** to pochopil až príliš dobre, keď povedal: *Ked' je vláda závislá na bankároch kvôli peniazom, oni a nie vodcovia vlády kontrolujú situáciu ."*

Sporadické odhalenia

To všetko sa obmedzuje na nejasné prostriedky a vzťahy, ktoré určujú spôsob, akým sú naše spoločnosti riadené. Sú nejasné, pretože nedokázali odolať dennému svetlu, a preto musia byť skryté a ťažko rozoznateľné, ak sa **veciam vôbec nevenujeme**. **Napríklad minulý rok vo februári nám bývalá britská premiérka Liz Trussová poskytla [veľké odhalenie](#) vo War Room Stevea Bannona .**

"To, čo som zistil, keď som sa dostal na číslo 10, je, že som si myslel, že ak sa dostanem na vrchol stromu, budem schopný realizovať tie konzervatívne politiky... A zistil som, že ja nedržím páky. Páky držala Bank of England, Úrad pre rozpočtovú zodpovednosť, nedržal ich premiér ani kancelár..."

Truss ďalej poukázal na zjavný problém s týmto: môžete odvolať premiéra, ale nemôžete odvolať predstaviteľov BOE, ktorí držia mocenské páky. Približne v rovnakom čase tohto odhalenia prišiel **Glenn Beck** na podobnú stopu. V [rozhovore s Tuckerom Carlsonom](#) zverejneným 21. februára 2024 sa podelil o príbeh svojho stretnutia s **Georgeom W. Bushom** :

"Myslel som na niečo, čo mi povedal George Bush v Oválnej pracovni. Pýtal som sa na politiku a na to, ako sa zmenia, a on povedal: Glenn, neboj sa, ktokoľvek sedí za týmto stolom, na tej stoličke, dostane rovnakú radu od tých istých poradcov a uvedomia si, že prezident má zviazané ruky." Vyšiel som z tej miestnosti zdesený... Prečo máme vôbec voľby?"

Bolo by zaujímavé vedieť, kto presne boli tí *istí poradcovia* , ktorí dávajú rady prezidentom USA, ktorí majú zviazané ruky? Boli to oni, kto v roku 2003 odporučil Georgovi Bushovi napadnúť Irak? Robili vtedy Božiu prácu, pretože ten istý [George W. povedal](#) : "Boh mi povedal: 'George, choď bojovať proti týmto teroristom v Afganistane, a ja som to urobil. A potom mi Boh povedal 'George, choď a ukonči tyranu v Iraku.' A ja som..." Nech už bol tento Boh

ktokoľvek, je dôležité, aby sme si uvedomili, že vzťahy, ktoré George W. a Liz Truss odhalili, boli určujúcim znakom našich „demokracií“ už veľmi dlho.

© Substack Alexa Krainera

Lloyd Blankfein a Boh.

V roku 1924 bývalý britský minister financií **Reginald McKenna** povedal, že "... banky môžu vytvárať a aj vytvárajú peniaze. A tí, ktorí kontrolujú kredit národa, riadia politiku vlád a držia v rukách osudy ľudí." V roku 1844 britský premiér **Benjamin Disraeli** povedal, že "Svet je riadený veľmi odlišnými osobnosťami, ako si predstavujú tí, ktorí nie sú v zákulisí." **Sir William Pitt**, predseda vlády v roku 1770, napísal, že "Dlhá séria týchto praktík ma nakoniec nechtiac presvedčila, že za trónom je niečo väčšie ako samotný kráľ." Ako už vieme, tým *niečím* je požičiavanie peňazí oligarchia alebo finančníci.

Westov patogénny pochod dejinami

Úloha finančníkov do značnej miery definovala patogénny pochod západnej civilizácie. Môže to znieť drsne, ale tie isté základné metódy, ktoré použili na zahnanie ôsmich miliónov amerických rodín do uzavretia trhu a zároveň spôsobili smrť viac ako milióna nevinných Iračanov, sa používajú a zdokonaľujú už po stáročia. Hľadanie ropy z Albery bolo motivované rovnakou

patologickou chamtivosťou ako hľadanie zlata, medi, cínu, gummy, kávy, korenia, kobaltu alebo lítia v iných častiach sveta v rôznych časoch.

Teraz môžeme lepšie pochopiť, ako a prečo od 15. storočia západné koloniálne mocnosti zničili šesť hlavných domorodých civilizácií po celom svete (Mayovia, Inkovia a Aztékovia, India, Čína a Japonsko) spolu s tisíckami nižších kultúr, kmeňov a kráľovstiev. V tomto procese koloniálne mocnosti z veľkej časti vyľudnili pôvodné národy a nahradili ich vykorenenými otrokmi. Hnacia motivácia bola vždy ekonomická: neobmedzená snaha o kolaterál potrebný na poháňanie procesu získavania bohatstva finančníkov. Ako nám pripomenul **James Galbraith** : „V ekonomickom živote neexistuje nič také ako nefinančná udalosť... Financie sú *jediným* spôsobom, ako porozumieť ekonomike.“

Historik **Ramsay MacMullen** povedal, že ak máme správne interpretovať históriu, musíme pochopiť motiváciu skupín a jednotlivcov, ktorí ju formovali. Verím, že odhalenie Regan Boychukovej o kolateráli z Alerty prispelo dôležitým pohľadom nielen na motiváciu bankárov, ale aj na prostriedky a spôsoby, akými realizujú svoje plány. Udalosti okolo ropy v Alberte, invázie do Iraku, bubliny na trhu s nehnuteľnosťami a následného záchranu bánk rozhodne neboli náhodné: je jasné, že boli zosnované mocnými záujmami našej spoločnosti vo svoj vlastný prospech a bez ohľadu na škody, ktoré spôsobili toľkým miliónom svojich obetí.

Je čas zmeniť kurz

Skutočnosť, že žiadny bankár na vysokej úrovni nebol za nič z toho trestne stíhaný, naznačuje, že páchatelia a ich podporovatelia, ktorí odišli s kolosálnou korisťou, nikdy neboli predmetom presadzovania práva tak, ako my ostatní. Beztrestnosť, ktorú si užívajú v našich veľkolepých demokraciách, prakticky zaručuje, že to budú robiť aj naďalej. V skutočnosti to robia teraz: dnes sme svedkami boja o ukrajinské zdroje a prerobeného boja o Afriku. **Úsilie o zničenie Ruska je motivované túžbou prevziať kontrolu nad ruskými zdrojmi.**

Finančníci a ich prisluhovači nikdy neustúpia, pokiaľ nebudú čeliť zodpovednosti. Musíme však urobiť viac, než len požadovať zodpovednosť za spáchané zločiny. Ak chceme vybudovať svet mieru a prosperity, budeme musieť prepísať operačné systémy našich spoločností. My, ľudia, musíme požadovať suverenitu a zmocniť sa plánovať budúcnosť zakorenenú v skutočnej láske k ľudskosti. Ako to urobíme? Musíme si jednoducho uplatniť túto suverenitu a využiť ju. Toto miesto – táto planéta – je naším prvorodeným právom; na jeho uplatnenie nepotrebujeme nikoho povolenie.

[Prihlásenie](#) — [Zaregistrujte sa a pridajte svoje komentáre!](#)